

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

Harc után.

Pécs, 1896. november hó 13.

(*) Befejezték immár az irtó hadjáratot Magyarországon, az utólag s apró csatározások, a pótválasztások is, véget értek. Az elvek harcában a szurony és puská állott szemben a meggyőződéssel, kényszer és fenyegetés a szabad véleménynyilvánítással és hatalmas fegyverrel használtak a pártkasszában összezsufolt pénzt. Így többséget nyert a kormány, így megfogyva került ki az ellenzék, így elbukott az egyenlőtlen harcban számos jelese, kik díszét képezték a parlamentnek és közéletünk fényét emelték.

Két nagy száműzöttje van most állami és társadalmi életünknek: a tisztesség és tehetség. Előbb kirúgták az elsőt, hogy kiadassák az utat a másoknak... A tehetség, az érdem, mint az értékét vesztett pénz, alulról fokozatosan szorult ki a forgalomból, míg végtére a miniszteri székekből is kiebrudalták, miként azt legutóbb Wekerléék példája is bizonyította.

Nem kell ész, jellem, becsület, csak pénz és kormánypartiság, hogy valaki a mostani parlamentben helyet foglalhasson. Megfogyva bár, de törve nem, bevonulnak pártunk férfiai is a nagy taposó malomba és folytatni fogják a harcot; mert béke többé nem származhatik az ilyen válasz-

tások után. A függetlenségi pártnak minden egyes tagja csakis azzal a szent fogadalommal lépheti át az országház küszöbét, hogy utolsó lehelleltéig ez ellen a rendszer ellen és a Bánffy-kormány megsemmisítésére fog törekedni.

Egyaránt tudja az ellenzék és a kormánypart, hogy Magyarországon felette nagy a közlegületlenség a fennálló politikai helyzet iránt. És ha mégis a helyzet képviselője, a kormánypart, nyert számbeli szaporulatot: ez az eredmény, mint egy nemtelen választási hadjárat szüleménye, semmi esetre sem tükrözi vissza a magyar nemzet igazi többségét. Névtelen hősök, apró alakok, közönséges börziánerek és üres stréberek befogadása által pedig a többségnek önállóbb, tekintélyesebb elemei is elnyomatnak; és ma úgy áll a helyzet, hogy a nemzet jövő sorsa nem is egy párt, hanem voltaképpen egy ember, Bánffy Dezső báró kezébe van letéve, aki II-ik Görgeyként diktátorra nőtte ki magát, hogy elvezesse a nemzetet egy második Világoshoz.

Csaknem meglepedeztek az emberek a kvótáról. A mennyire tüzeltek a politikusok a kvóta szó hallatára a választások előtt, épp annyira hallgatnak most, amióta a nagy kormánypartis többség megvan, a melyről egyelőre csak annyit tudni, hogy nem fog belekapaszkodni a sors kerekébe.

Különben meg se választatta volna őket Bánffy báró.

Van pedig okunk tartani az eljövendőhöz. Még nem feledhettük el a kormányférfiaknak azt a büszke, mondhatnók dolyfős fölkiáltását: mi nem fogadunk el Magyarországot javára egy krajcárnyi ajándékot sem senkitől! És ime nem sokára hangzott el a kormánypart olyan előkelő tagjának, mint Csáky Albin gróf, szarvasi nyilatkozata: én a kvóta mérsékelt föl-emelésébe belenyugodnám, ki ne gondolná, hogy most, amikor már együtt van a nagy tábor, a kormányelnök előzetes tudtának s politikájának megfelelően történt a szarvasi riasztó nyilatkozata?

Ha ugyanannak a bizottságnak kezébe kerülne a kvóta-alkudozás, amely Széll Kálmán elnöke alatt Falk Miksa ékes tollával annyi öntudatos, férfias erővel utasította vissza a túlszott osztrák követeléseket s védelmezte Magyarország igazát, nem kellene tartanunk az egyelőre is vesztettnek látszó csatától. Ámde katonák mozgósítása, a hivatalos erőszaknak nyílt alkalmazása az egész vonalon, meggyőződések és lelkiismeretek utcai vására, mindez nem azért történt, hogy a kvótabizottság megint egy negatív eredményt produkáljon.

Tiszta sor, hogy új emberekből új bizottságot fognak alakítani. Mindenekelőtt ennek az új bizottságnak a megválasztá-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Rusticana.

— Armand Silvestre. —

Én Istenem! Önök talán nem fognak megütközni azon az egyszerű tréfán, mely őseink elbeszéléseinek izlésében megnyilatkozik! Jól tudom, hogy ez elbeszéléseknek hangja nagyon is fesztelen, mióta merész rést ütöttek az ősi francia vidámságon. Elenállhatatlan kitérő nevetés volt a keresztapjuk; s ezért bizonyára most is még megvan engedve nevetni rajtuk. Vajjon a „Théâtre Français” megszűnik-e Molière háza lenni azokon az esteken, amelyeken a „Képzelt beteg” kísérete Fleurant ur jelvényeit emeli magasra? A mi francia irodalmunkban Rabelais kéz a kézben halad a legdicsebb lírikusokkal. Ennyi talán sok is ez elbeszélés nyilvánvaló illetlenségének mentségére.

Fölhozzhatnám még védelmemre az ártatlan mese erkölcsi jelentőségét. Mindenki, aki úgy gondolkodik, mint magam, tudja, hogy a tisztaság ép oly erény, mint a bárátságban való álihatatosság, vagy a szerelmi hűség. Sőt még nagyobb. Mert míg egy méltatlan jóbarát, vagy egy hűtlen szerelmes csak egyes személyeken követ el sérelmet, addig a tisztátlan ember az emberiség egy egész részére utalatos teher. Ezért nagyon

szívesen látnám, ha törvényeink télen örra belemertülne az eszmék ezen osztályába is és törvénykönyveinkben megállapítaná a büntetethez azok ellen, kik maguknak nem eléggé viselik gondját.

Senki sem hiszi Párisban, hogy az öt tözködés legelemibb gondjait illetőleg mily közöny uralkodik a vidéken. Midi és Centre megyékből husz járási székhelyet tudnék felsorolni, ahol a fürdő intézménye teljesen ismeretlen. Mintegy tizenöt évvel ezelőtt — pénzügyi felügyelő voltam akkor — a Lozère megyei Mende-ben azt kérdeztem szállásadómtól, hogy hol van a fürdőhelyiség? Csak egy megvető mosolya volt számomra, melyet sohase fogok elfeledni. — Végre is uram — mondá — egyszer jött ide valaki, hogy berendezzen egy langyosvizet boltot. De tessék elhinni, hamar megbukott!

Hova az ördögbe nem fészkeli be magát az otromba góg?

Ez az egyszerű kérdés szolgáljon előszavam befejezésül.

Rosette, Léréns grófné szobaleánya igen csinos leány volt. Sőt annak nagyon is csinos! Fehérbőrű, fris, kissé gümbölydött, tetszetős, mosolygó, felruházva az egészség és ifjúság összes bájaival. Azon vén utcagyerekek előtt, kik az előszobában szoktak leselkedni, Rosette az lett volna, amit a vaudeville nyelvén „királyfalat”-nak neveznek. Többek közt Baptiste is így vélekedett. Ki volt ez

a Baptiste? Nos, a Rosette vőlegénye, a majoros, ki őt már kisleánykora óta ismerte s alig öt vagy hat évvel volt idősebb nála. Léréns grófné, ki igen vallásos és kitűnő asszony volt, a nefelejtésnél edesebb kék szemével a legszívesebben nézte a két fiatal teremtés közeledését. Megigérte Rosettenek, hogy kiházasítja s gyermekeiről is gondoskodik majd, kiket szolgálatára akart nevelni. Pompás fickó volt ez a Baptiste! A munkában kitartó, hajnalban kelő, fáradhatatlan, józan, minden barmának tudta a nevét... astán annyira szerette Rosettet!

Egyetlen felhő... egy felhőnél kevesebb, egy semmi savarta mégis e nyugodt boldogságot.

Rosette urnőjével való gyakori érintkezés következtében finomult izlésre tett szert s nagy kedvelője volt a tisztaságnak. Baptiste jó fiú volt, de halálos ellensége a visnek s bármilyen alkalmazásának. Mint a macska, úgy kerülte a vizet. Astán minő érsékeny volt! A grófnőnek vagy Rosettenek egy rendezendő nagymosás előnyeire vonatkozó néha néha megkockáztatott célzásait észrevehető ingerültséggel fogadta.

Egy szép napon — jóval az eljegyzés után — Rosette egész kereken kijelentette, hogy csak akkor lesz Baptiste nejevé, ha az előbb megfürdik.

Baptiste e kijelentésre leirhatatlan dühbe jött. Egy ideig azt hajtogatta, hogy őt meg akarják ölni... aztán jegyesének ellenálla-

sára kellett az új többség s amely nem vitatkozik, nem akaratoskodik, hanem szavaz: gárda, amely fegyverbe sem öltözik, hanem kapitulál az első puskadurranás előtt. Ennek az új kvótabizottságnak nem lehet az elnöke Széll Kálmán és nem lehet az előadója Falk Miksa. Ez a két név a magyar jogos érdekek elszánt védelmét jelenti: tehát el velük a csöndes nyugalomba! Majd jönnek új urak, akik nem ennyire skrupulózusok. Egyelőre két név van forgalomban a Falk Miksa helyére. Az egyik a Matlekovics Sándoré, aki már bukott politikus volt; a másik az Enyedi Lukácsé, aki valamikor erős és fáradhatatlan harcossá volt a függetlenségi törekvéseknek.

Érezni fogjuk nemsokára a hallatlan mérvben korrumpált és teljesen hazafiatlan rendszernek az országra vészes alkotásait és működését. És keserűen fog megszenvedni a nemzet azért, mert választó közönségének nagy része elhallgattatta lelkiismeretének intó szövegét. Ime tehát elérkezett a meghunyászkodók országa hajdan dicsőséges szép Magyarországon.

Az a kormány, mely erőnek erejével forradalomba akarja hajtani a nemzetet, csak hogy a hollók és varjak annál jobban lakmározhassanak a porban fetregő nemzettesten, nem érdemi meg a kiméletet. És be kell bizonyosodni annak az örök igazságnak: ki miben vétkezik, az által bűnhődik. Bánffyék is eladóvá tették ezt az országot, folyik az alkudozás erősen a nemzet bőrére; vigyázzanak, már az elevenbe vájáltak szentségtelen kezeikkel, — dühös oroszán lesz a jámbor birkából és ők lesznek a legelső, a kiket semmikké tesz.

Bármennyire is erőszakoskodják Bánffy báró, a kvóta fölemelése — még mérsékelten sem — nem fog neki sikerülnie, nem lesz reá ideje, hogy mindenre kész szolgál-

talan rábeszélésére elhallgatott s megígérte, hogy aláveti magát a feltételnek.

Oh szerelem, mily végtelen a te hatalmad!

Eljött az esküvő előtti nap s a szomszéd városban megtették az utolsó bevásárlásokat Boldog város! volt neki egy fürdőintézete három fürdőkáddal. Lérens grófné felpakkolta Baptistet a hintájára s elvitte a fürdő ajtajáig. Itt az intézet igazgatója vette meleg pártfogásába a legényt, ki egy martir lemondásával, Rosettere vetett fájdalmas tekintettel lépett be a borzasztó épületbe.

Midőn egy óra múlva újra érte jöttek, a grófné megütődve látta, hogy Baptiste kezei még mindig a régi piszokkéreggel vannak borítva.

— Szerencsétlen — szólt hozzá — hiszen te nem fürdöttél meg!

— Bocsánatot kérek, grófné, de nekem csak egy becsületem van s arra megesküdttem.

— De az ujjaid? . . .

— Olvastam a fürdőben, asszonyom.

S diadalmas tekintettel vetett Rosettere, mintegy ezt akarván kifejezni: én sohasem mulasztom el az alkalmat, hogy műveljem magamat!

Az esküvő megvolt a szokásos ünnepléssel.

De Baptiste homlokán egy mélabus felhőült.

Másnap az egész világnak feltűnt, hogy

hadával törvénybe ígassa ezt a teljes kapitulációt a kétfejű sas előtt s akkor le kell majd vonnia a konzekvenciákat, majd a király adja ki neki az utilaput és majd akkor örökébe más kormány jut, más parlamenttel. a minek nincs is oly messze az ideje.

Rügyfakasztó tavasz elviszi a mellbetegeket, a Bánffy-kormány is, egész rendszerével együtt ilyen politikai mellbetegségben szenved, a jövő tavasz halálhozó lesz számára. Kimulik a nélkül, hogy valaki megsajnálná, sőt a nemzet örömmujongása fogja dicstelen bukásába kísélni, a midőn majd mindenekfölött férfiak és erős jellemek veszik át a kormány gyepelójét.

Ez a helyzet conditio sine qua non ja, ennek be kell következnie. Legyenek azért résen pártunk emberei, szervezkedjenek az egész vonalon, nehogy a tavasszal újra bekövetkező választási hadjárat, midőn a korona ismét a nemzet itéletére fog reflektálni, szervezetlenül találjon bennünket s bár egy sokkal tiszteletreméltóbb kormányelnök végképpen kiirtsa a függetlenségi törekvéseket a nemzetből. Ez nagy baj volna még akkor is, ha a kvóta maradna a régiben. Hisz a mi célunk tudvalevőleg, hogy semmiféle kvótát ne fizessünk, és ezt el is érjük, mihelyt a nép, a választó közönség a mi elveinket teszi magáévá, mely röviden e két szóba foglalható össze: Független Magyarország.

H i r e k.

Pécs, 1896. november hó 13.

A bukenc-kura.

Ne tessék mosolyogni a címen; a dolog nem tréfa, hanem a legkomolyabb valóság. A jó öreg Hippokratés, meg Paracelsus bizonyára megfordulnak a sirjaikban (ha ugyan nem vetnek bukencet) a hír hallatára, hogy

Baptiste görnyedezve jár. Egy hét múlva lefeküdt az ágyba s Rosette airva jelentette a grófnénak, hogy férjének borzasztó gyomor görcsei vannak s hogy szüntelenül azt hajtogatja, miszerint tudja, hogy miért, de inkább meghal, hogysem megmondaná. A grófnő elhozatta Boutemol doktort, a kastély házi orvosát. Az orvos bezárkózott Baptistevál és vállatni kezdte. De ez iszonyu kínjai közt is csak ezt hajtogatta:

— Tudtam, hogy még megölnek engem átkozott fürdőjükkal!

Az orvos szeliden a lelkére beszélt, hogy Rosettenek s iránta érzett szerelmének tartozik a vallomással, hogy örök üdvét teszi kockára a hallgatással, stb. Végre Baptiste nagy erőfeszítéssel kidülledt szemekkel megsugta neki a nagy titkot. Elfojtott hangon dörögte:

— A dugasz az oka.

— A dugasz? — kérdé csodálkozva az orvos.

S egy pillanatig kérdőleg nézte a páciens. Majd egyszerre homlokára ütött.

— Jaj, jaj, kiabált Baptiste, arról nekem nem szóltak kérem. Mi lesz velem, most doktor ur, mi lesz?

Kinos csönd állott be. Baptiste homlokán a hideg veríték gyöngyözött, az orvos félrefordult és mosolygott. Majd a beteghez lépett.

— Csak türelem! Egy kettő — —

Valami nagyot koppant a szoba padlóján . . .

Baptiste megkönnyebülve sóhajtott föl.

a modern orvostudomány immár azt a mesterséget is felavatja gyógymódjai közé, a melyet eddig csak a cirkuszok pirosra-, zöldrefestett képtű művészei gyakoroltak. A tornásztestedző gyakorlatai a nyújtón, a létrán és az ugródeszkán egy új gyakorlattal bővülnek: a bukencel. Eddig csak a pojacák bukenceztek, ezután a doktor urak és pácienseik is hányni fogják az egészségügyi bukenceket . . .

Egy amerikai orvos ugyanis azt a korszakot alkotó fölfedezést tette, hogy egy hónapi bukenc-hányás fölér három évi marienbadi kúrával. Az illető doktor ur ugyanis egy bohócot kezelte, aki úgy elhízott, hogy hat éve nem látta a pocakjától a lábait. A doktor mozgalmassal bukenc-hányásra utasította a páciens, aminek az lett az eredménye, hogy a bohóc csontvázzá soványodott s örömkönyveket írt, amikor agárlábait hat évi távollét után viszontláthatta.

A doktor ezt a fölfedezését nem hagyta kiaknázatlanul. A kövér embereknek ilyen recepteket írt:

Rp.

Három bukenc,
reggel, délben és este.

Dr. Blookstreet.

S a kúra csodamódon bevált. Százötven kilós emberek barázdabillegetőkké soványodva kerültek ki dr. Blookstreet kezei alól. A doktor pompás szanatóriumot létesített, amelynek gyógytermében szindusz perzsa szőnyegeken vidám zenélés mellett hányták páciensei a bukenceket. Szegények számára is nyitva volt a tornaterem s azok délután 2-3 óráig ingyen cigánykerekezhettek.

De a gyógymódot nemcsak a férfiaknál vették alkalmazásba, hanem kiterjesztették a hölgyekre is. A gyöngédebb nemet tudvalevőleg még sokkal inkább kinozza az elhízás átka, mint a férfiakat. Ezek számára Chicagóban most épült föl a megváltás intézete, ahol hamarosan megszabadítják őket földi bájjaik fölőslégétől. S az amerikai lapok azt írják, hogy Mistress Shopkins szanatóriumát az előkelő világ hölgyei valósággal ostrom alá vették . . .

Egy újságíró a napokban meginterviewolta az új soványító gyógymód apostolnőjét pazar fényvel berendezett rendelő-szobájában, amely tele volt széles, alacsony, bukenc-hányásra kijűnően alkalmas kerevetekkel.

— Örülök, hogy önt fogadhatom, nyújtotta kezét a hírlapírónak a delnő, aki oly vékony volt, mint egy kolerabeteg életbenmaradásához fűződő reményeég, — s biztosíthatom önt, hogy gyógymódom nem szélhámosság. Ime, nézzen meg engem. Két évvel ezelőtt magam is oly kövér voltam, hogy a vaskerekeken járó toló székem recsegett alattam; most pedig oly sovány vagyok, hogy akár egy asszonyi hajszálon is hintázhatom.

— S ezt a bukencezés tevé?

— Valóban az. S én a bukenchányás áldásaiban egész nemem szenvedőt résziesíteni akarom. Bár mondhatom, hogy apostolkodásom igen nehéz. Az emberek nehezen adják a fejüket arra, ami nekik javukra válik. Például feljő hozzám egy 120 kilós matróna, hogy én őt soványítsam le. Én rögtön kész vagyok a recepttel: Nagysádnak naponta tizenkét bukencet kell vetnie, lehetőleg úgy, hogy kétszer forduljon meg a levegőben . . .

— Ez talán kezdetben kissé nehéz . . .

— A tisztes matróna persze tiltakozik s én nekem ékesszólásom minden megfeszítésére szükségem van, míg őt az első lépésre, azaz első bukencere rábirom . . . Először én vetek előttük bukencet, hogy lássák, hogy az milyen szép és kellemes, míg azután lassan-lassan rákapnak . . . Valóságai úgy bánok velük, mint a makrancos gyermekkel, aki nem akarja bevenni az orvosságot . . .

— S aztán vigan megy a dolog?

— Oh hogyné! Pacienseim közt vannak negyven, sőt ötven éves matronák, akik gyönyörrel hódolnak ez egészséges sportnak. S milyen örömtük telik ebben az unokáiknak! A nagymamák bukfeneczése ilyenformán derűs sugarat lop a családi életbe!

As interview ezzel véget ért, az ujság író meghatva bucsuzott el az új kura messiásától, aki fenkölt arccal bocsátotta el látogatóját.

— Higyje el, kérem, közel az idő, midőn a bukfenec hányást nemcsak kura, de sport és multság gyanánt is üzni fogják. S előkelő szalonjainkban sem lesznek ritkák a kecsesen bukfenecző hölgyek . . .

Napirend 1896. november 14-én.

Naptár: szomhat, nov. 14. — Róm. kath.: Jukund, — Prot: Jukund. — Görög-kel. (nov. 2) Acindin. — Zsidó: S. Vajeze. — Nap két 6 óraker nyugszik 4 óra 7 percker. — Hold két délután 1 óra 33 percker; nyugszik éjjélután 34 percker.

Időjárás: hőmérséklet 0 fok; légnyomás 749. — Kilátás: a központi meteorologiai intézet jelzése szerint száraz idő és fagy várható.

Jogakadémia táncestélye a Vigadóban este fél 9 óraker.

Színház: Lear király.

— (Jogász-estély.) A farsangtól bár még oly ineszire vagyunk, mint az a bizonyos alföldi város Jeruzsalem-től, mégis nagyban készülnek városunkban Karneval bekövetkezendő idényére, sőt mi több, vannak, kik már be sem tudják várni a farsang elérézését és multságukat már most rendezik. Ezen türelmetlenkedők egész természetesen a mi derék jogászaink, kik holnap tartják táncestélyüket a Vigadó termében, azon táncestély, melyen ősi szokás szerint első izben vezetik be a mamák leányait nyilvános társaságba, bemutatják a talán még egy-két hét előtt rövid szoknyát viselt leánykát ifjainknak, még most . . . minden utógondolat nélkül. A mi a jogásznak az első alap vizsga, ami az önkéntesnek a hosszú kard, az a leánynak az első multság, a jogász estély, szóval nem „csékélység!“ A nagy eseményeknek szavahihető optikusok állítása szerint meg van az a természetük, hogy előre vetik árnyékukat és még mielőtt megtörténnek, már érezni közeledésüket. Valami idegesség uralkodik már egész héten fiatalaink közt, mintha a levegő telve volna vilámlással, mely az idegeket galvanizálja. Ha nem volna régi dolog, hogy minden hasonlat sántit, azt mondhatnók, hogy ez állapot hasonlít ahhoz, mikor a leány leendő vőlegényét az eljegyzéshez várja, minden idege vibrál s ha jól megfigyelné magát, maga se tudná eldönteni, vajjon kellemese az állapot, vagy sem. A tudat, hogy ő mennyasszony lesz és e gyönyör előérzete, vagy a a félelem bizonyos szorongó érzése nagyobb lenne? Talán mindkettő úgy ingadozik benne, mint a mérleg nyelve, mely két üres serpenyő közt majd jobbra, majd meg balra billen. Valami nagy nyugtalanság ez állapot, lámpaláz leányaink körében mindenfelé és mindenütt, melyből azonban kigyógyítani semmiféle orvos és semmiféle chinin nem képes, tart ez holnap estig, míg az aranyifjuság egyik tagja felkéri az első táncra és hallja az első bókot, melyet ő még bizonyára el is fog hinni.

— (Jeszensky Ferenc győzelmé.) Tegnap lapunk távirati értesítéséből kifolyólag is következtethető volt, hogy a szentlőrinci választásból a függetlenség lobogója kerül ki győztesen. A szavazás este kilenc óra utánig folyt s az elnök féltizre tüzte ki a zárórát. S a választás eredménye az lett, hogy Jeszensky Ferenc 1977 szavazattal a szentlőrinci kerület képviselőjévé választott Darányi Ferenc dr. 1211 szavazata ellenében.

— (Adomány.) Erreth János, Pécs szab. kir. város volt országgyűlési képviselője, a jogászok által szombaton rendezendő táncestély költségei fedezésére 100 koronát küldött, mely adományért a rendezőség ez uton is kifejezi köszönetét.

— (Élő fotográfák.) Hétfőn vagy kedden fog föllépni egy Hoffmann nevű impressario Edison egyik legújabb találmányának bemutatásával a színházban, előadás végén ugyanis bemutatja az ugynevezett mozgó fénykép-felvételeket villamos világítás mellett, mint például: egy robogó vasuti vonat, hullámverések a tengerparton, egy vivóiskola, kánkánt táncoló csoportok, párizsi kocskorzó több mint 500 alakkal stb. Ezek a bámulatos felvételek Európa legtöbb fővárosában úgy a szakkörök, valamint laikusok érdeklődését felkeltették s színpadi bemutatás alkalmával hűen visszaadják azt a végzett mozgást, a mit az illető képnek másodpercenként mint egy 20 darab megrögzítése által értek el. Ugy tűnik föl az egész kép a szemlélő előtt, mintha mechanizmus hozná mozgásba, holott az egész nem egyéb, mint annak a sok-sok fölvételnek gyors egymásutánban való forgatása. Fölhívjuk az érdekes produkciókra a közönség figyelmét.

— (Hentaller választói között.) Baranya-monostori levelezőnk jelenti, hogy Hentaller Lajos képviselőt választói lelkes óvációkban részesítették, mikor Pichler Győző képviselő társaságában megjelent közöttük, hogy megköszönje a bele helyezett bizalmat. Fogadtatása a rossz idő dacára impozáns volt. Az egész kerületből összegyűltek a választó polgárok. A vasuti állomáshoz 50 tagból álló bandérium ugyanannyi kocsival vonult az érkezők elé. Az állomáson Kulcsár Sándor hercegszőlősi réformátus lelkes fogadta üdvözlő beszéddel, kérve Hentallert, hogy fogadja el a baranyavári járás mandátumát. Ezután Hentaller néhány szóval megköszönve a fogadtatást, az egész tömeg hosszú kocsisorban a monostori nagyvendéglő udvarába vonult, a hol Ledő karancsi polgárember fogadta Hentallert igen szép beszéddel. Most Hentaller kért szót és a töle megszokott szónoki hévvel köszönte meg a választók bizalmát, figyelmestetvén a polgárokat, hogy ne higgyenek azoknak, a kik azt mondják pártjáról, hogy ők a kormányt támogatják. Hentaller után Pichler beszélt, ajánlva Hentallert a választók bizalmába és buzdítva a polgárokat, hogy habár jelenleg a függetlenségi zászló győzött, ne bizakodjanak el, hanem már most szervezkedjenek, mert nem lehet tudni, hogy a kormány mikor osszatja fel újra a házat. Ezután németül mondta el beszédét. Végül Csányi csuzai polgár szerb nyelven mondott Hentaller nevében köszönetet a választóknak.

— (A mocsolád tab-siófoki vasut) ügyében az engedményesek és a kereskedelmi miniszterium képviselői közt most volt a vasut kiépítési költségeinek megállapítása iránti tárgyalás, melyen Ágoston József, a tabi kerület képviselője is résztvett. A kereskedelmi miniszterium, belátván a tervezett vasut nagy kösgazdasági, közigazgatási és közlekedési fontosságát, az építési költségek megállapítása és a kormánysegély mértéke tekintetében oly kedvező ajánlatot tett, hogy most már a vasut kiépítése biztosítva van.

— (A néppárti vezér megbukott.) Kecskeméten Zichy Nándor gróf és Nagy Mihály dr. kormánypárti jelölt között tegnap lefolyt választás — melyről távirataink közt volt szó — késő este azzal ért véget, hogy Nagy Mihály dr. lett a kecskeméti alsókerület képviselője. Zichy Nándor e szerint nem jutott be a képviselőházba.

— (A takarékpénztári épület vállalkozói.) A pécsi takarékpénztár igazgatóválasztmányja tegnap délután tartott ülésében döntött a Széchenyi téren emelendő háromemeletes palotája egyes munkálataira hirdetett pályázat sorsa fölött, minek eredményét a következőkben közöljük: A kőműves és földmunkát Schlauch Imre pécsi építész, a hazai kőnemekből készitendő kőfaragómunkát Piacsek Károly pécsi kőfaragómester, a Karstmárvány munkát Camerino et Comp. trieszti cég, a szobrászmunkából a belső stukkodiszitést Szabó Antal budapesti szobrász, a pirogranitban kiviendő külső és belső diszítéseket Zsolnay Vilmos pécsi majolikagyáros, a vasneműek szállítását Rupprecht testvérek pécsi cég, az ácsmunkát Himmel Ferenc pécsi ácsmester, a bádogosmunkát Roméisz György pécsi bádogosmester, a palafedőmunkát Umbach Résző budapesti vállalkozó, az asztalosmunkát Holly Mihály, Steiner Gyula és Germán Ferenc szövetségesek pécsi asztalosmesterek, a lakatosmunkát Kindl Ferenc pécsi gyáros, a mázólok munkát Havas Jakab pécsi mázólok, a padolati munkát Preger és Steiner pécsi cég, a granitto terrazzo munkát gróf Széchenyi-féle tarnócai-cementgyár, az aszfaltmunkát Biehn János budapesti vállalkozó, az üvegesmunkát Wadisteiner Ferenc budapesti cég, a szobafestő munkát ifj. Buday Béla pécsi festő, az acélredőnyök szállítását Lepter János budapesti cég, a telefon villamos csengők és szócsovek berendezését Kindl Ferenc pécsi gyáros, a majolika diszletek szállítását Zsolnay Vilmos pécsi gyáros kapták, az épületen elhelyezendő négy szobor elkészítésével pedig Seynyci Károly budapesti szobrász bizatott meg. — A kárpitos, Monier és Rábits-féle munkák, az ablakredőnyök, kályhák szállítása továbbá a légszusz és vízvezetők berendezése tárgyában az igazgatóság még nem hozott végleges határozatot.

— (Tűzoltók jelmezbalja.) A pécsi önkéntes tűzoltóegyesületnek január 5-én tartandó jelmezbaljára a rendezőség ehónap végén fogja kibocsájtani az izlésesen kiállított meghívókat, melyeken ott van a tűzoltók jelvénye szép alapnyomásbnn. A bál iránt már most is nagy az érdeklődés és előre megbesszés tárgyát képezik a jelmezek, melyekben az urak és hölgyek a bálon megjelennek. A rendezőség nagyban buzgódik a multság sikerén, mely — minthogy tűzoltóink multságai mindig sikerülni szoktak — most sem fog elmaradni.

— **(Elfogott tolvaj.)** Verbovec Gyula, szigetvári születésű, harmincéves, rosvott előéletű péklegény, dacára hogy ki van tiltva a főváros területéről, mégis felkereste Budapestet s ott valami alkalmas munka után nézett. De mert nem talált, kiment Ujpestra s ott K e p e s Adolf edénykereskedőhöz betört és ellopott onnan vagy 430 frtnyi értékű ékszert. Aztán megszökött. A rendőrség azonban elfogta s a lopott ékszereket — egy óra kivételével — meg is találták nála. Most a börtönben ül.

— **(A tél.)** Hullnak, hullnak a falevelek a nemrég még zöldelő fákon mind-egy-re ritkább lesz a lomb. Ma még csak levél hull, holnap vagy holnapután már csillogó, fehér hópihe szövi a földre a téli takarót. Az időjárás már hirtelen megváltozott, hideg van. És a megváltozott időjárás folytán kezd a télkabát fogalma hová tovább veszedelmesen aktuális fogalom lenni. Ha most úgy alkonyattájban köd borul az utcákra, valahonnan észak felől csipős szél kerekedik és míg fázósan huzzuk összább magunkon a felöltőt, egyszerre érezni kezdjük a közeledő tél fagyasztó lehelletét. A sétatér fasora kopaszon meredezik az égnek, a lehullott levelek szomorúan zörögnek lépteink alatt Bizony maholnap itt lesz a tél ezer örömeivel és a szegény embereket fenyegető százannyi gondjával. Mert a szegény emberek ilyenkor a téli fa és élelem beszerzésén törnek a fejüket és nem azon, hogy mikor tessék már ki Halifax zászlóját, mely büszkén hirdeti, hogy a balokányi tavon jó a jég.

— **(A fumei borpiac.)** A magyar kikötővárosból írják, hogy az ottani borpiac továbbra is szilárd s úgy látszik, hogy az új borok forgalomba hozatala nem változtatja a helyzetet, mert a borárak folyton emelkednek. A behozatal meglehetősen élénk; Sziciliából ó-borok egyre érkeznek részben vitorlásokkal, részben pedig gőzösökkel s megkezdődött Apuliából az új borok importja is. Dalmáciából és kisebb mértékben Isztriából az új bor behozatala szakadatlanul folyik. Az importált borokat részben itt raktározzák be, részben pedig azonnal elvámolják és tovább szállítják Magyarországra és Ausztriába. Szerbiába, Németországba és Svájcba még nincs forgalom, mert ez államok leginkább görög és török borokat importálnak s e borok még nincsenek kiforrva.

— **(Megszökött honvéd.)** Katonák gyöngyületéhez a kinek kedve nincs, mindegy annak akár a „császár“ t szolgálja, akár pedig a királyt: kötéllel se tudják vele a gyöngyületet megkedveltetni. Ilyen ember lehet S a p k á s Ferenc, mohácsi születésű, huszonkétéves, civil foglalkozására nézve molnár, a ki a pécsi 19-ik honvédgyalogezrednél szolgált és egészen a tizedesi rangig fölvitte. Mindennek dacára sem talált valami nagy örömet a katona-életben s egy szép napon megszökött az ezredtől. Most a pécsi 19-ik honvédgyalogezred parancsnoksága körözti a megszökött honvéd tizedest, a ki ha visszakerül ezredéhez, bizonyára először is az egyetlen csillagát veszíti el, hogy még az se világíthasson neki a szükségért rámerendő börtönbüntetés kiülése közben.

— **(Verekedések a herendi buszon.)** Herenden a közelmúlt napokban tartott bucsu alkalmával két verekedés is volt. Egy kocsmában Bólyi Péter (Süle), Süle István, Tóth János, Vica János és Bólyi József (Katona) vesztek össze és egymás fején nagy igyekezettel teremtettek szépszámu folytonossági hiányokat. A verekedőket a csendőrök választották szét s azok is hallgatták ki őket, áttevén ügyüket a törvényszékhez. A másik verekedés már nevezetesebb. Ennek a hősei idős és ifju K o z m a Mihály, valamint K o z m a József, kik összevesztek Apolcer (Aporci) Jakab 69 ik gyalogezredbeli közkatonaival. A katona a kocsmából eltávozott, a verekedést elkerülendő; de azután az idős és ifju Kozma utána mentek s rátámadtak. Apolcer magát védelmezendő, kirántotta az oldalfegyverét s az ifju Kozmát karon szurta. A két támadó elfutott, de később Kozma Józseffel együtt bementek F i s c h e r Ede tanító udvarára, a hol az ott lakó T i t l főmérnök mellé Apolcer be volt osztva s ott az ablakokat bevették s csak a házigazda és cselédei megjelenésére szeleltek el. Az egerághi csendőrök jelentést tett ez esetről is a pécsi törvényszéknek.

— **(Eltűnt, de megkerült.)** Tegnap délután jelentették a rendőrségnél, hogy K i e f e r Mariska nevű kis leány még reggel eltűnt szülei lakásáról s délben sem tért vissza. A rendőrség megtette a szükséges intézkedéseket az eltűnt leány keresésére, erre azonban nem volt szükség, mert este már jelentették azt is, hogy a leány megkerült. El se tűnt különben, csak egy jó ismerőskénél volt és onnan este aztán haza ment. Így hát az eltűnt kis leány szépen megkerült.

— **(Elhasították a fülét.)** P i z a t o Lajos, olasz származású munkáslegény tegnap este kint járt valahol Üszöghben. Kik még jó egészségben, ép állapotban ment, de befelé már elhasított füllel jött. Állítása szerint az uton két emberrel találkozott, kik minden ok nélkül belekötöttek és rátámadtak. Ő persze védelmezte magát s verekedés hevében az egyik támadó bicskát rántott elő, fültövrőn akarta szurni. Azonban a fülét találta és annak alsó részét kétfelé hasította. Aztán odább állt a két támadó, akik azonban hogy kik lehettek, nem tudja. Természetesen, a nyomozást megindították a verekedők kézrekerítése érdekében.

— **(Két gazdálkodó és egy orgazda.)** Két martonfai gazdálkodónál szolgált egymásután egy magát C s ó k e Lázárnak nevező legény, aki tegnap eltűnt a faluból. Csak eltűnése után vette észre a két gazdálkodó, hogy szolgájuk rendszeresen lopta őket. A vizsgálat már kiderítette, hogy a két gazdálkodótól lopott élelmi szereket kinek adta el a tolvaj, de ez az orgazda sem tud a tolvaj legényről semmit, még azt sem, hogy minek hívják. Mert hogy nem Csóke a neve, az kitűnik abból is, hogy cselédkönyvét is úgy lopta valahonnan.

— **(Lopott takaródzó.)** Ma reggel a „Fehér farkas“ előtt F r i s c h Jakab, németüröghi lakos megállt a kocsiával s a lovait leterítvén egy egy jó meleg posztóval, ő maga bement a kocsmába egy pohár borra. Mig a gazda odabenn iszogatótt, addig egy

csavargó kinézésű suhanc odalopózott a lovakhoz és megirigyelvén tőlük a jó meleg takaródzót, lehuzta a két pokrócot a lovakról. Akkor aztán odább akart állni; de éppen e pillanatban lépett ki a gazda, a ki mikor látta, hogy a lovai takaródzóját elviszik, utána szaladt a tolvajnak. Az, szegény feje, megremült üldözöttségétől s eldobván magától a lopott takaródzót, őrtült szaladással fordult be egy mellékutcába. A gazda nem bánta, engedte szaladni s felvevén a takaródzót, azokkal önelégülten ballagott vissza a lovaihoz. Azok bizony dideregtek a reggeli hidegben; hanem nem terítette rájuk a pokrócokat mindjárt. Előbb behajtott az udvarra s ott a kocsiszállóban, a hová még se mer beszemtelenkedni holmi takaródzó-tolvaj, kifogta őket, szénát dobott nekik s úgy tette rájuk az ellopott, de megkerült takaródzót.

— **(Elemelt tarisznya.)** Egy máli polgár a mai piacra bejövén Pécsre, egyik kiskocsmába tért be, hogy magához vegyen egy pár pohár sziverósítót. A poharazás közben aztán annyira belemelegedett a beszélgetésbe, hogy nem is gondolt a tarisznyájára, melyet a háta mögé, a szék karfájára támasztott. Csak mikor távozni akart, akkor jutott eszébe a tarisznya. Kereste is a háta megett, de bizony az eltűnt onnan s nem volt megtalálható sehol az egész kocsmában. Egész csomó napszámos iszogatta ott a sziverósítót s több mint bizonyos, hogy közülök valamelyik elemelte a tarisznyát. De hogy melyik, azt még nem sikerült kipuhatolni.

— **(A husz fiziológiája.)** A fiziológia újabb kutatásai megcáfolták azt az általánosan elterjedt véleményt, hogy erőssé és kitartóvá a szervezetet csupán a bő hústáplálék teheti. Vannak erőteljes néptörzsek s nehéz munkát végző néposztályok, amelyeknek fő táplálékai a növényországból valók s melyek csak néha-néha jutnak állati tápanyaghoz, mindamellett nem apadnak erőben. Itt vannak mindjárt a mi derék tót polgártársaink, a kik a nehéz testmunkát végző napszámosok legnagyobb kontingensét szolgáltatják, ezek az önkéntelen vegetáriánusok, akiknek csak az a rossz tulajdonságuk van, hogy a pálinkából szeretik az erejüket méríteni. A japáni kuli, a ki két kerekű taligájával futólépésben hét kilométert is megtesz egy óra alatt, egész nap csak rizsből él s itt ott egy kis halat eszik. Az orosz muzsik, a norvég paraszt, konstantinápolyi vízihordó, a kik bizony nem is igen érnek rá henyélni, hirből is alig ismerik a húst. A testi erő fenntartásához nem szükséges, hogy sok húst együnk, sőt a hús bő fogyasztásának, a mint már bizonyára hallottuk, az egészségre rossz következményei is lehetnek. A felsőbb körökben annyira elterjedt közhívennek kétségtelenül a bő hús táplálék az oka. Sőt legújabbban a sok husevés és rákbetegség között is keresnek oki összefüggést némely orvosok. Egy angol orvos konstatálta, hogy az utolsó ötven évben Angolországban a rákbajosok száma megnégyszeresedett s minthogy sehol sem esznek auni húst, mint Angolországban — ahol hatvan kilónál több jut minden egyes emberre egy évben — nyilvánvaló, hogy a sok

husevés oka a rák terjedésének. No, de ez még nem egészen bizonyos, annyi azonban tény, hogy egészségi szempontból racionálisabb, ha a szervezet fehérnye szükségletének csak egy harmadát fedezzük állati és kétharmadát növényi táplálékból.

A legújabb külföldi gyártmányú villamvilágítási cikkek, u. m. ceillárok, falikarok, álló és függőlámpák, szobadiszek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönwald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Mai számunkhoz mellékeljük a „Módliugi cipőgyár” képes árjegyzékét melyre felhívjuk t. előfizetőink figyelmét.

Művészet, irodalom.

○ Durand és Durand tegnap este is elég szép számu közönséget vonzott. A premierről szóló ismertetésünkhöz nincs mit hozzátennünk; Boross és Polgár most is kitűnőek voltak, Benkő Jolán most is veszedelmes anyósjelöltet mutatott be a büszke arisztokrata urinő helyett. Hegyesi Róza, Bodroghy Lina megfelelték tegnap este is szerepeiknek; Thurzó Ilonáról azonban még azt se írhatjuk, amit tegnapelőtt, mert most vigyázott abban a bizonyos kritikuss pillanatban és épen semmit se — mutatott. Az első két felvonásban még csak megállta a helyét, de a harmadik felvonásban Gyarmathyval való jelenetében kinos hatást

keltett szerepnemtudása. Ugy halljuk, hogy a darab további ismétléseinél szerepét Késdy fogja játszani; ezt meg lehetett volna előbb is tenni, mert a gyakorlatsszerzés nem abból áll, hogy mindjárt olyan szerepet adunk valakinek, melyet nemcsak elmondani, de diszkrétül és mégis szellemesen megjátszani is kell. Hogy Thurzó az operettekben a prózai részekkel le ne rontsa szép hangja hatását, mint eddig, mindenekelőtt tanulja meg jól a mondanivalóját, hogy a lámpaláz mellett ne zsenirozza a szerepnemtudás is, a színpadon való forgolódást pedig kisebb társalgási szerepekben is elsajátíthatja. Fűredi a fűszeres Durandban ma már igyekezett egy kissé, de ilyen igyekezést láttunk tőle már vagy tucatot s épen ez az ő nagy hátránya: mindenütt egyforma és — unalmas. Bihari a Durand ügyvéd szerepét elegánsan játszotta most is meg. (→)

Törvényszék.

§ Okirathamítás és sikkasztás vádjával terhelve állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt Wiener Miksa ügynök. Nevezett Göbölös korcsmárostól két darab 100—100 frtos váltót állíttatott ki, mikor a váltók azonban a kezében voltak, az egyiket 200-ra, a másikat 300-ra hamisította. A váltók aztán Wertheimer borkereskedő utján az Ullmann bankcéghez kerültek s mikor lejártak és kiegyenlítve nem lettek, Ullmannék 500 frt erejéig beperelték Göbölöst. Az

persze, elcsodálkozott, hogy mikép kerül neki 500 frtos váltója ki a világba s mikor megtudta, hogy Wiener adta be a váltókat az ő nevében, mindjárt tudta, hogy a váltókat meghamisították. Ezért aztán okirathamítás miatt feljelentette Wienert, aki a vizsgálat alapján vád alá is helyeztetett. Wienernek azonban időközben más ügyebaja is akadt. Ugyanis Szilasi Zsigmond dr. egy olasz cég képviselőjében végrehajtást eszközölt nála s lefoglalt öt hordó olasz bort, melyeket maga a végrehajtást szenvedő mutatott ki neki, mint olyan hordókat, melyekben olasz borok vannak. Az árverés alkalmával azonban kitudt, hogy a hordókban egyszerű — ecetes bor van. Vagyis az olasz bort elsikkasztotta belőlük Wiener. Ez alapon sikkasztásért lett feljelentve és a vizsgálat alapján vád alá is helyeztetett. Mind a két ügyben ma tartották meg ellene a végtárgyalást, melynek fejleményeihez képest, úgy az okirathamítás, mint a sikkasztás vétségében bűnösnek mondatott ki s ezért egyévi börtönrre és háromévi hivatalvesztésre ítéltetett. Az ítélet ellen az elítélt felebbesett, de felebbezett sulyosbitásért a kir. ügyész is.

§ Körözött vádlott. Mára volt kitűzve a pécsi kir. törvényszék előtt sikkasztással vádolt Fichtl Károly ügyének végtárgyalása. A végtárgyalásra azonban vádlott nem jelent meg s idézvénye is azzal a jelzéssel jött vissza, hogy ismeretlen helyre távozott. A kir. törvényszék erre — az ügyész indítványára folytán — elrendelte vádlott körözte-

jűktető vér majd szétveti halántékát. S tovább kellett beszélnie, hogy gondolatok meg ne őrjitsék.

— Nem szeretem? . . . Ah, rabszolgája vagyok a szépségének, a varázsának. Talán megbolondultam volna érte, de hogy az enyém lett, hogy maga kereste a diadalmat felettem, érzem, hogy egy életre összecsatolni a sorsomat vele nem tudom.

Itt megáll: figyel, nehogy szavait meghallja valaki és susogva folytatja.

— Margit, óh, Margit, miért is ismertelek hát meg? Miért talált a lelkem rokon lélekre benned? Miért kellett a szivednek szívemmel egybeforrnia. Most akkor nem kellene ez a gyalázatos csalást folytatnom. De nem is folytatom tovább. Végét szakítom s megírom neki levélben az igazat.

A kocsni megállt Erdős lakása előtt. Szinte megkönnyebbülve ugrott ki belőle és szilárd ruganyos léptekkel ment fel a lépcsőkön. Szobájában asztalhoz ült, rágyújtott egy szivarra s nyugodtan, határozott irással írta meg, a mit akart. A levelet lepecsételte s ráírta a címet: özv. Lazárovits Demeterné őnagyságának. S aztán becsengette az inasát:

— Ezt a levelet holoap reggel nyolc órakor postára teszed. Reggel nyolc órakor, de nem hamarabb; azt akarom, hogy az esti órákban vegye kézhez a címzett. Értetted?

S az inassal lebontatta az ágyát és lefeküdt. S aludt a legnyugodtabban déli tizenegy óráig.

Liána pedig nem hunyta le a szemét egész éjszaka,

szétveti azt a kezében remegő kis kezét, melyet Liána szinte ijedten kap el tőle.

— Igen, Erdős Béla. Margit kisasszony elébe lép és . . .

— És? . . .

— És a következő párbeszéd fejlődik ki köztük:

— Jöjjön vissza, vissza!

— Miért? Mi történt?

— Jöjjön, csak jöjjön. El innen, el! Majd elmondom, de nem itt.

— S aztán? . . .

— Aztán eltűntek, sietve, mintha futnának valaki előtt.

Amint az utolsó szót kimondja a gróf, Liána görcsös kacagásba tör ki.

És nevet, hogy szinte megreng bele egész formás teste és ajkai remegve vonaglanak.

A gróf csak néz rá és végre is csodálkozva kérdezi:

— Mi nevetni valót talál ezen nagyságos asszonyom?!

— Hahaha! Hogy mi nevetni valót?! Hát szépen felsült, gróf ur, a regényes históriájával. Nagyon is prózai a dolog. Margittal idebenn azt beszéltük meg, hogy tudtára adjuk Nemes Ferencnének, hogy ura más nővel csalja meg s erre Margit vállalkozott. S félt a szegény, hogy elmondom Erdősnek, s azért nem engedte ide jönni. Hahaha!

A kacaj szinte nem akar véget érni a szép asszony ajkain. S aztán felugrik és indul.

— Ezért kár volt ide visszahívnia, gróf ur! . . . Nos, jöjjön. Büntetésül visszakísérhet a vendégeimhez.

tését, akit e szerint most már köröszni fognak az egész országban a ha megtalálják, becsalják a kir. ügyészséghez. Majd akkor aztán megtartják ügyében a végtárgyalást.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatás szerint B a r a n y a megyében az állatjárványok állása a következő: takonykór és bőrféreg 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 12 községben 234 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 3 községben 6 udvarban lépett fel, sertésvész pedig 64 községben uralkodik. S o m o g y vármegyében a ragadós száj és körömfájás 15 községben 117 udvarban, sertésvész pedig 34 községben lépett fel. T o l n a vármegyében végül lépfene 1 községben 1 udvarban, takonykór 1 községben 1 udvarban uralkodik; ragadós száj és körömfájás 27 községben 367 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 67 udvarban, sertésorbánc 14 községben 443 udvarban lépett fel, míg a sertésvész 41 községben konstans tálatott.

□ Az idei bor olyan, hogy a kutya sem issza meg, kivált a hol korán szüretelték; savanyu, szintelen, valóságos löre, kivéve a nagyobb és jó fekvésű hegyeken termést; ez is azonban csak közönséges. Az olasz boroknak tehát megint jó keletük lesz. Fiuméből már is nagyban szállítják; az ó bor hektoliterje Fiumében 14—16 forint; a dalmát

borok 13—15 frton kelnek ott helyben. A finom és erős szicíliai borok 14 fokos 16—18 forint. A dunántúli vidékekre már is több ezer hektoliter bort szállítottak el az állami és déli vasuton: az idei bornak hektoliterje 11—12 frt.

TÁVIRATOK.

— **Tolvaj orvos.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Esti Ujság“ mai száma közli: Özvegy Pacsu Ferencné, budapesti háztulajdonos, nemrégiben elhalálozott, Hets Ödön fővárosi ügyvédnél hagyva végrendeletét, melyben 200.000 frtnyi vagyonáról rendelkezik. A pénztár kulcsát egy vékony szalagon folyton nyakán hordozta. A pénztárt a napokban felnyitották, onnét értékes gyémántos függők és nagyértékű értékpapírok hiányoztak. A rendőrség legelsőbben is az özvegy volt szobaleányára, aki ez idő szerint Sopronban szolgál, gyanakodott, aki kihallgatása során védekezvén, kijelentette, hogy ha valaki ellopta a kulcsot, úgy az csak a kezelő házi orvos, korotnai Krick Árpád dr., fővárosi kerületi orvos és fővárosi bizottsági tag lehetett. A rendőrség megidézettette a gyanúsított, általánosan köztiszteletnek örvendő orvost, aki hevesen tagadott; de lakásán házkutatás tartatván, megtalálták az eltulajdonított gyémántos függőket és azon három I hazai takaréktári részvény egyikét, amelyért az orvos

még az özvegy életében ennek muzeumkörüti házat megvette. A részvényt tehát csakis az özvegy pénztárából szerezhette vissza, melynek kulcsát bizonyára a meghalt özvegy nyakáról vette le. A vizsgálat folyik s a gazdag doktort valószínűleg még ma letartóztatják.

— **Bencur képe Münchenben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Wlassich Gyula kultuszminiszter leiratban fölkerlte a főváros tanácsát, hogy Bencur nagyszabású festményét, mely Budavár visszavételét ábrázolja, engedje át a müncheni művészeti kiállításra.

NYILT-TÉR+)

Kitünő Angol

TEA-RUM

James Walters & Comp. londoni cégtől, — továbbá: **valódi ó**

Slavon-Szilvorum

eredeti palaczkokban **1 frt 20 kr.**

NICK A. K.-nál Pécsen, király-utca 2. sz. és Bazár-udvar.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

— Óh hát már megfoszt a boldog együttléttől asszonyom? Hát nem látja, hogy boldog vagyok, mint a gyermek, ha megtűr oldala mellett. Meddig tart ez a kegyetlenség? Mikor fog már rajtam megkönyörülni?!

A gróf könyörgő szavaira visszafordul Liána s villogó két szemét az ő varázsló mosolya kíséretében pihenteti meg a gróf arcán.

— Majd akkor, tudja, ha jó barátira lesz szükségem. Hiszen maga mondta egykor, hogy akkor emlékezzem meg önről!

És megy, a gróf pedig követi.

Bent a nagyteremben a házi asszony megjelenésére a vendégek jókedve tetőpontra hág s mintegy felvillanyozza az egész társaságot.

Liána pedig mindenütt ott van; mo-o-lyából jutott mindenkinek, csak Erdős Bélát nem látja sehol.

De ime épen most jön Erdős a buffetből, egy képviselőtársa kíséretében. S egyenesen Liánához tartanak.

— Nagyságos asszonyom, kellemetlen feladatot kell teljesítenem. El kell vinnem Erdős barátomat, ha-laszthatatlan ügyek megbeszélése végett.

Liána jól hallja, a mit a képviselő mond, de szemeit mégis Erdősre szegzi, merően kórdőleg.

— Hát elmegy . . . képviselő ur? . . . Igen sajnálom . . . A vizontlátásra!

Vontatottan mondja ki a szavakat s aztán sietve kezet fog a távozókkal s hideg nyugodtsággal fordul oda udvarlói seregéhez. Ez a hidegség pedig csak annyiban tűnt fel Erdős Béla kollegájának, hogy egy sóhaj kíséretében a következőket deklamálja:

— Milyen asszony te! Milyen asszony! Még a büszkesége is nyájasság; még a hidegsége gyujt, mint a parázs!

Erdős azonban nem felel erre csak siet ki az utcára barátjával.

— De hát miért is hivattad el magadat az estélyről velem, meg nem foghatom? Kérde az, mikor kint vannak az utcán.

Erdős pedig egy nagyot lélezkzik, tele tudóval sziván be a friss levegőt s végigsimitva kezével homlokát, szól:

— Iszonyu fejfájásom van. De megneheztelt volna rám, ha e miatt távoztam volna.

— Nos és most én rám haragítottad meg, hogy elhoztalak onnan, hahaha!

— Nem, barátom. De látod, nem is férfias fejfájással előhozakodni!

— Hát valóban a fejed fáj? Szegény barátom, akkor ülj be egy fiakkerba és hajtass haza. Én pedig elnézek valamerre, nehogy feltaláljak tévedni ismét ehhez az isteni asszonyhoz, a kinek minden estéjére meg-invitaltatom magam ezután, mert egészen bele vagyok bolondulva. No szervusz!

Épen arra rohogott egy fiakker, a mit Erdős megállított és beleült. Csak mikor a kocsai vánkosan pihent, akkor tört ki belőle az elkeseredés.

— Gyalázatos csalás, a mit véghez viszek. De hogyan adjam tudtára, hogy nem szeretem, hogy a házasságunkból nem lehet semmi?!

És csakugyan érezni kezdte, hogy a feje fáj s a

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb hatású szer a **RÉTHY-féle**

Pemetefü-czukorka,

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható minden gyógyszerárban. Egy doboz ára **30 kr. 5 dobozzal 1 frt 50 krért** bérmetve küld

Réthy Béla, gyógyszerész, Békés-Csabán.

Köhögés,

rekedtség és elnyálkásodásnál melegen ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe

Egger díjjutalmazott

biztos hatású

Mell-Pastilláit.

Kapható 25 és 50 kros eredeti dobozokban minden gyógyszerárban és nevesebb gyógyszerüzletben. Fő és szétküldési raktár

Egger A. fia

Nádor-gyógyszertára Budapesten, Váci-körút 17.

Megnyitás!

BUDAPESTEN.

BUDAPESTEN.

Ujonnán a haladó korszaknak minden tekintetben megfelelőleg a legkényelmesebb és fényes berendezéssel ellátott

DRECHSLER BÉLA

Udvári kávéháza

IV. KOSSUTH LAJOS-UTCZA 18. sz.

Felül nem mulható látványosság!

Eletnagyságu fényképek bármilyenü kis képek után jutányos áron készülnek.

DIYALÓ KAROLY FIA
műintézete,
gyorsajátékkal berendezett
FÉNYBONDÁJA

EPERJES
alapítottott
1863-ban.

OKLEVELEK
különlegesség!
Disz-
OKLEVELEK
száma

A legjutányosabb árak mellett

SOKSZOROSÍTATNAK
fényképek, természetek, rajzok, kartonok, architektúrák stb.

Mintafényképek, költségvetések

Táj és épület felvételek vidéken is eszközöltnak.

1213. szám.

1896.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 14316. számú végzése következtében Dr. Nick Alajos ügyvéd által képviselt, Windys József javára, Réder Károly ellen 216 frt 80 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után le és felülfoglalt és 890 frt 40 kr-ra becsült bolti felszerelés, butor, ruhák, szövetekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróóság 26148. 1896. számú végzése folytán 216 frt 80 kr. tőkekövetelés, ennek 1894. évi január hó 1. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 34 frtban biróilag már megállapított költségek erejéig Pécssett, Mór-utca 5. sz. leendő eszközésére 1896. évi november hó 17. napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécssett, 1896. évi november hó 2. napján.

Fonyó István

kir. bírósági végrehajtó.

19780. sz.

tkv. 1896.

Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy Pécs ss. kir. város árvatára végrehajtónak, Kovács István és neje Rutsky Katalin végrehajlat szenvedő ellen 225 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. járásbíróóság területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 382 ss. bőlétben f 3183 hrsz 95 sz. hátra 900 frt becsárban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1896. évi december hó 15. napján d. e. 10 óraker a kir. tszk. árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen eladotni fog. 1100 frt vételáron alul nem adatik el.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 90 frt készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1 én 3333. ss. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyeséséről kiállított szabályszerű elismervényt szolgáltatni.

Pécssett, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi november hó 2. napján.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bír.

Hirdetemény.

Vb. Schmidt Sándorné sz. Müller Nanet b. szt. Lőrinczi lakos, kereskedő csödtömegéhez tartozó, B. szt. Lőrincz községben, a saját tulajdonát képezett házban levő bolt és raktár helyiségekben található és a csödleltár 28—574 tételszáma alatt felsorolt

fűszer-, vas-, festék-, üveg és rövidárúkból, kályhák lámpák és egyéb hasonnemű áruczikkéből, — Wertheim-szekrény, mérlegek és bolti állványokból álló ingóságok,

melyeknek leltár szerinti becsérteke 1330-frt 98 kr.; beszerzési ára pedig 3386 frt 62 kr., a csödválasztmányynak 1896. évi november hó 12-én hozott határozata folytán **zárt ajánlati tárgyalás útján** eladotnak.

A venni szándékozók sajátkezüleg aláirt és boritekba zárt ajánlataikat a becsértek 10%-át, vagyis **133 frt 09 krt** kitevő készpénz bemellekelése mellett alantirotnál (Ferenczies-utczája 33. sz. alatt) **1896. évi november hó 22. napjának déli 12 órájáig** nyujthatják be; — későbbi, valamint a nem határozott vételi összegben kített ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A választmány 48 órán belül határoz az ajánlatoknak el, vagy el nem fogadása felett.

Akinek ajánlatát a választmány elfogadja, köteles az ígért vételárat alulirt tömeggondnok kezeihez **24 óra alatt** kifizetni, mit ha elmulaszt, bánatpénzét a tömeg javára elveszti, s a vételi ügylet megszüntnek tekintetik. Vevő az árukat 48 órán belül köteles átvenni.

A választmány sem a leltár helyessége, sem az áruk minősége, mennyisége és értéke tekintetében szavatosságot nem vállal, az ajánlatokhoz kötve nincs, sőt joga van valamennyit visszautasítani.

A csödleltár alantirotnál naponként d. e. 9—12; és d. u. 3—5 óráig betekintheő, ugyanazon időkben tekintheők meg — alantirott közbenjöttével — az eladandó áruk is.

A vételügylet utáni kincstári illeték és nyugta belyeg a vevő által viselendő. Pécssett, 1896. évi november hó 13-án.

Dr. PARRAGH ANTAL
ügyvéd, csödtömeggondnok.

MEGERKEZTEK

a legújabb báli

 meghívó-

és

tánczrend-minták!

TAIZS JÓZSEF

könyvnyomdája

Pécsett,

Mária-utcza 1. szám a királyi tábla átellenében.